

endvidere have vi haabet at faa gennemført den Lov om Landbohøjskolen, som er den næste Sag paa Dagsordenen, og som jeg hører, at det ærede Medlem fra Ribe (Bust) endnu har bevaret sin gamle Interesse for. Det er jo en Selvfølge, at som Stillingen er og — som det ærede Medlem fra Langeland (Brandes) i sin Tid ogsaa har udtalt — med denne Regering og med det Lands-ting, vi have ifølge Grundloven af 1866, maa man tage praktisk paa Tingene, give noget for at faa noget, og det er det, der er stet. For at faa gode Love om Folkehøjskoler og Landbrugs-skoler, om Sygefærdsjerne, og jeg haaber ogsaa om Landbohøjskolen, har man villet give en rimelig og retfærdig Lønningsforhøjelse til Lærerne ved de lærde Skoler og ved Universitetet. Det ligger aabent for alle; det er noget, som alle godt maa vide, og som vi vedtende os her. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (Brandes) drømte sig paa Langeland. Jeg kan forsikre det ærede Medlem, at vi skulle nok naa Langeland, og da skal jeg med største Fornøjelse optage disse Spørgsmaal til Drøftelse, saa saa vi at se, hvad Vælgerne paa Langeland ville sige om en saadan Politif. Jeg mener, at det er en mere praktisk Politif, saaledes at komme ud til Befolkningen med nyttige og gode Reforme end at skulle sige: Vi have demonstreret, men det blev kun til Demonstration og stet ikke andet.

Formanden (Høgshro): Jeg vil dog henstille til ærede Medlemmer, at betænke, at hvad der ligger for til Forhandling er Lovforslaget om Lønningerne ved de lærde Skoler, og at det ikke er ønskeligt, at man kommer for dybt ind paa enkelte Medlemmers tidligere Standpunkter i en saadan Grad, som det er stet.

Jens Bust: Nu fik vi da at høre, hvorledes hele Kontrakten er, men ærede Medlemmer maa ikke forlange af os, at fordi vi se et Telegram fra en Side, som er uansvarlig for, hvad der skrives, i den Forstand, og fordi vi læse noget i et Blad, at vi derfor skulle tro, at vi have faaet at vide, hvad der virkelig foreligger. Vi vide jo godt, at der fremkommer meget i Bladene, som ikke skal tages efter Bogstaven. Men nu hørte vi fra det ærede Medlem fra Alsjens (Bernsen), hvorledes Kontrakten er, hvad Kvintessensen i disse Aftaler er, og det passer godt med min Udtalelse for et Øjeblik siden. Maa jeg indsthyde den Bemærkning, at de Herrer ville føre en Politif, som de danske Bønder kunne være glade ved i Modsatning til Socialdemokratiet, som de ere bange for skal vokse

dem over Hovedet, og jeg tror, at deres Venner her oven over, de store Landejendomsbesiddere, stole paa, at det, de Herrer hernede ville, er at føre en Landbopolitif, men Maage til Landbopolitif har jeg aldrig kendt. Ville de spørge de gamle Landbopolitikere, de gamle Bondevener f. Eks., saa skulle de faa at høre, at deres Politif bestod ikke i, at det første, det skulde gælde om, var at give Embedsmændene større Lønninger, men det er jo det, som er Løsepengene for det, man her vil opnaa. Som jeg sagde i mit første Foredrag: Naar blot Embedsmændene blive tilfredse, saa skulle vi være i Stand til at faa Reforme. For Resten vil jeg sige, navnlig til dette ærede Medlem, at dersom han bilder sig ind, at han havde behøvet at betale noget for at faa de Reforme, han nævnedes, saa er han virkelig fuldstændig i Wildfarelse. Hvad er det f. Eks., der er stet med Landbohøjskolen? Der er stet det, at nu er det ærede Medlem kommet over paa det Standpunkt, hvorpaa jeg og andre stode for et Aar siden (Bernsen: Skulle vi ikke lade det ligge til den næste Sag?) Ja, det var det ærede Medlem, der blandede den Sag ind i Diskussionen (Bernsen: Jeg skal ogsaa nok optage det). Har det ærede Medlem flere Handeler af den Art som den om Landbohøjskolen, hvor han fuldstændig har forladt sit eget Standpunkt og er gaaet helt over til et andet, saa tror jeg i alt Fald ikke, at man i Sjælland, og navnlig ikke i det vestlige og nordlige Sjælland, vil sige, at det er en god Handel. Da nu det ærede Medlem kom ind paa min tidligere Politif, og Formanden tillod ham det, saa maa jeg vel ogsaa have Lov til at give ham et Svar paa dette Punkt. Og jeg vil saa oprigtig sige det ærede Medlem en Tak for, at han har givet mig Anledning til her i Salen at svare paa de forblommede Angreb, der hist og her ere fremkomne imod min politiske Virksomhed i 1888, thi jeg har i den Henseende gjort en Erfaring, der svarer til det gamle Ordspog: at Folk kunne gentage en Usandhed saa længe, at de tilsidst selv komme til at tro derpaa. Hvad er det, der stete i 1888, og hvad er det, det ærede Medlem qua Forhandlingspolitiker har at bebrejde mig? Vare ikke alle vi, der fra Oppositionens Side begyndte paa Forhandlingspolitikken, blevne enige om, at vi nu skulle se at faa nogle Reforme, naar der ikke blev foregrebet noget derved, og at vi skulle se at blive enige om en Finanslov, hvis det var muligt at faa en Finanslov, som ikke forskættede noget af vore Principper? Hvad har saa det ærede Medlem at bebrejde mig, fordi jeg i 1888 var med til at arbejde for en Finanslov, som